

Vergaderjaar 1993–1994 Nr. 110c

22 958

Wijziging van de Coördinatiewet Sociale Verzekering en de Invorderingswet 1990 in verband met de toepassing van de ketenaansprakelijkheid in de confectiesector

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 10 december 1993

1. Inleiding

Op 3 december 1993 heeft de Vakraad voor de Confectie-Industrie u een brief gestuurd over het wetsvoorstel de ketenaansprakelijkheid in de confectiesector. Als reactie hierop licht ik, mede namens de Staatssecretaris van Financiën en de Staatssecretaris van Justitie, in deze brief toe dat het wenselijk is de behandeling van dit wetsvoorstel zo mogelijk nog dit jaar af te ronden om te bewerkstelligen dat de maatregel op 1 februari 1994 in werking kan treden. Hierna wordt ingegaan op de verschillende aspecten waaraan de Vakraad voor de Confectie-Industrie aandacht heeft besteed.

2. Samenhang van de (voorgenomen) maatregelen in de confectiesector

De Vakraad schetst de samenhang van het wetsvoorstel ketenaansprakelijkheid confectiesector en de eventuele invoering van de opdrachtgeversaansprakelijkheid en kopersaansprakelijkheid in de confectiesector. De Vakraad heeft uit de memorie van antwoord inzake het wetsvoorstel (kamerstukken I, 1993–1994, 22 958, nr. 110a) geconcludeerd dat deze samenhang ontkend wordt.

Deze opvatting van de Vakraad is niet juist. In de onderhavige memorie van antwoord is vermeld dat de maatregelen ketenaansprakelijkheid in de confectiesector en opdrachtgeversaansprakelijkheid in de confectiesector met elkaar verband houden omdat de opdrachtgeversaansprakelijkheid voortbouwt op de toepassing van de bepalingen van de ketenaansprakelijkheid.

Anders dan het standpunt van de Vakraad voor de Confectie-Industrie ben ik van mening dat de datum van invoering van de ketenaansprakelijkheid in de confectiesector niet dezelfde hoeft te zijn als de datum van

invoering van de maatregel opdrachtgeversaansprakelijkheid in de confectiesector. Ik wijs er voorts op dat de Tweede Kamer tijdens de mondelinge behandeling heeft aangedrongen op spoedige inwerking-treding van het wetsvoorstel.

In dit verband speelt nog een rol dat in september 1993 aan de Sociale Verzekeringsraad (SVr) advies gevraagd is over de opdrachtgevers-aansprakelijkheid in de confectiesector. Na ontvangst van dat SVr-advies zal in het kabinet nog finale besluitvorming over de invoering van opdrachtgeversaansprakelijkheid in de confectiebranche moeten plaatsvinden. Hierbij moet echter in aanmerking worden genomen dat, zoals ik ook bij de plenaire behandeling van het wetsvoorstel in de Tweede Kamer heb aangegeven, in augustus 1993 bij de besluitvorming over het WW-pakket inzake de voorwaarden voor het recht op een WW-uitkering het kabinet het voornemen om opdrachtgevers-aansprakelijkheid in de confectiesector in te voeren, heeft uitgesproken.

Ik blijf van mening dat wachten op de invoering van de opdrachtgevers-aansprakelijkheid betekent dat inwerkingtreding van een in de ogen van het kabinet effectief instrument wordt vertraagd.

De Vakraad betwijfelt de effectiviteit van het wetsvoorstel en noemt bij voorbeeld als bezwaar van het g-rekeningensysteem dat dit systeem continuïteit in de bedrijfsvoering veronderstelt.

De Vakraad stelt vast dat het daaraan ontbreekt bij malafide confectie-ateliers. Naar mijn mening is het duidelijk dat een aannemer om zijn risico te beperken van zijn onderaannemer zal eisen dat hij in het bezit is van een g-rekening. Omdat een g-rekening bedoeld is voor langdurig gebruik, zal van het bezit van een g-rekening preventieve werking uitgaan. Hierdoor zal worden bereikt dat het verschijnsel van malafide confectie-ateliers (met een korte levensduur) zal afnemen.

Daarnaast geeft de Vakraad aan dat invoering van de ketenaansprakelijkheid in de confectiesector een enorme administratieve rompslomp met zich mee zou brengen. Daarbij wordt verwezen naar de zogenaamde overmakingsovereenkomst, die gehanteerd wordt wanneer partijen gebruik maken van het g-rekeningensysteem. Hoewel enige toename van administratieve lasten zal optreden, zijn naar mijn mening de administratieve lasten als gevolg van dit wetsvoorstel beperkt. Bij het sluiten van een aannemingsovereenkomst zijn bij voorbeeld de gegevens die in de overmakingsovereenkomst opgenomen moeten worden in het algemeen al beschikbaar. De overmakingsovereenkomst kan in die situatie opgaan in het aannemingscontract.

Wat de invoeringsdatum van de ketenaansprakelijkheid confectiesector betreft, moet in aanmerking worden genomen dat het oorspronkelijk de bedoeling was dat de maatregel op 1 januari 1993 in werking zou treden. In de Miljoenennota 1994 is uitgegaan van invoering per 1 januari 1994. Vertraging bij de inwerkingtreding van het wetsvoorstel levert een besparingsverlies van ruim 3 miljoen gulden per maand op. Daarbij komt dat de uitvoeringsorganen gestart zijn met het treffen van voorbereidingen voor de uitvoering van de maatregel per 1 januari 1994. Ik ben van mening dat voorkomen moet worden dat er nog meer vertraging bij de inwerkingtreding van het wetsvoorstel optreedt. Dit zou betekenen dat er nog steeds geen daadwerkelijke start bij de aanpak van het zwart werken in de confectiesector gemaakt kan worden.

3. Relatie van de (voorgenomen) maatregelen in de confectiesector met het clearing housevoorstel

De Vakraad heeft tevens in zijn brief aandacht besteed aan de relatie van het wetsvoorstel ketenaansprakelijkheid confectiesector en de maatregel opdrachtgeversaansprakelijkheid in de confectiesector en het voorstel van de Vakraad om een clearing house op te richten.

De voorbereiding van het wetsvoorstel ketenaansprakelijkheid voor de confectiesector heeft de Vakraad ertoe gebracht te starten met de ontwikkeling van een alternatief systeem voor het g-rekeningsysteem. Het betreft kortom een plan van de sector zelf.

Ik blijf van mening dat eventuele invoering van dit instituut geen consequenties hoeft te hebben voor de invoering van de ketenaansprakelijkheid in de confectiesector. In principe staan de voorgestelde wettelijke maatregelen los van het plan van de sector.

Omgekeerd lijkt dit echter niet het geval. De door de Vakraad voorgestelde constructie zal alleen effectief kunnen functioneren wanneer er ook een aansprakelijkheid is voor de opdrachtgever in de confectiesector. Afgezien van de technische uitwerking van een aantal punten uit het voorstel van de Vakraad, verwacht de Vakraad dat het draagvlak in de branche voor het clearing house volledig zal zijn.

Er kan op dit moment nog niet definitief beoordeeld worden of er in de confectiesector daadwerkelijk een clearing house zal gaan functioneren. Hierboven heb ik uiteengezet dat het naar mijn mening niet wenselijk is dat bij het wetsvoorstel ketenaansprakelijkheid confectiesector gewacht wordt op de invoering van de opdrachtgeversaansprakelijkheid. Ik acht het van belang dat thans daadwerkelijk een begin kan worden gemaakt met de bestrijding van zwart werken in de confectiesector. Hieruit volgt dat vertraging door de uitwerking van een plan door de sector mijns inziens eveneens ongewenst is.

Voor de volledigheid merk ik op dat dit niet wegneemt dat ik positief sta tegen dergelijke initiatieven van een sector. Ik acht het dan ook van belang dat een branche niet passief toekijkt wanneer er veelvuldig in de sector zwart wordt gewerkt, maar ook zelf de verantwoordelijkheid neemt om dit verschijnsel aan te pakken. Dit betekent echter niet dat ik, zoals de Vakraad schrijft, de inzet van de Vakraad heb genegeerd. Ook bij voorbeeld bij de schriftelijke behandeling van onderhavig wetsvoorstel is geconstateerd dat de Vakraad een actieve rol vervult (kamerstukken II, 1992-1993, 22 958, nr. 8, bladzijde 1).

Dergelijke initiatieven van een sector laten echter onverlet dat overheidsorganen hun verantwoordelijkheid hebben bij de aanpak van malafide situaties. Voor de confectiesector zijn de instrumenten beschreven in het Plan van aanpak tot bestrijding van de confectiefraude (kamerstukken II, 1992-1993, 22 958, nr. 4). Dit plan is weer onderdeel van de Voortgangsrapportage fraudebestrijding (kamerstukken II, 1992-1993, 17 050, nr. 180), waarin de bestrijding van de confectiefraude als actiepunten 43 is opgenomen. Dit plan houdt een integrale aanpak van confectiefraude in. Het wetsvoorstel ketenaansprakelijkheid is onderdeel van dit plan. Ook in het licht van de fraudebestrijding is het van belang dat dit aspect van dit plan zo spoedig mogelijk in werking treedt.

4. Conclusie

Gelet op de argumenten die in deze brief zijn beschreven, verzoek ik u zo mogelijk de behandeling van het wetsvoorstel ketenaansprakelijkheid confectiesector nog dit jaar af te ronden.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. Wallage